

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876

Nr. 6

Utgitt 10 februar

1930

Skrivelse fra Socialdepartementet.

3 febr.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 med enkelte redaksjonelle endringer Gjerstad herredstyes beslutninger i møter 23 desember 1929 og 22 januar 1930 om vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Gjerstad herred, Aust-Agder fylke.

Vedtekten gjelder inntil videre fra og med 1 mars 1930 å regne. Den er sålydende:

§ 1. Utsalgssteder for sal av varor skal med nedannemnde undantak på yrkedagar vera stengde frå kl. 19 til kl. 8. Dei 3 siste yrkedagane fyr jolaftan kan dei haldast uppe til kl. 20.

§ 2. Utsalgssteder som berre sel frihandelsvaror (handelslovens § 18) kan på yrkedagar haldast uppe til kl. 21.

§ 3. Alle utsalgssteder skal på 1 og 17 mai haldast stengde frå kl. 11, på jol-, nyårs-, påske-, pinse- og jonsokaftan frå kl. 17 og på sun- og heilagdaggar heile dagen.

§ 4. Kunder som er komne inn fyr stengjetid, kan ekspederast etter stengjetid.

§ 5. Brot av desse vedtekter straffast etter loven, jfr. straffelovens § 339, 2.

Ny § 15 i de under 12 oktober 1915 approberte bruksregler for Ringsaker bygdealmenning, Ringsaker herred, Hedmark fylke, vedtatt av Ringsaker almenningsstyre 30 oktober 1929 og approbert av Landbruksdepartementet 5 februar 1930.

5 febr.

§ 15. Sau skal ikke slippes på beite i almenningen før 10 juni. Havning med geit i almenningen er forbudt.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

5 febr.

I henhold til §§ 65 og 66 i brandloven av 15 august 1908, jfr. Regjeringens resolusjon av 11 desember 1924, samt § 1 i bygningsloven av 22 februar 1924 skal departementet herved bestemme at grensene for Sande brandkommune og bygningsdistrikt i Vestfold fylke utvides overensstemmende med Sande herredstyes beslutninger i møter den 10 mai 1926 og 28 februar 1929.

5 febr. Den av herredstyret vedtatte beskrivelse av de nye grenser er sålydende:

Med utgangspunkt fra en i den søndre del av Haga Klokergård på den østre side av hovedveien og like inntil denne stående kraftledningsmast følger grenselinjen kraftledningen vestover til en ledningsmast på Asbjørn Orebergs eiendom av Revaa nordre — derfra i rett linje nordover langs denne eiendoms østside til Haneklevchausseen, følger derefter chausseen til grensen mellom disse eiendommer i rett linje nordover til Dy-bekken, følger derefter bekken gjennom søndre Dy-bro og videre langs en grøft eller sik til det sydvestre hjørne av Sande prestegårds eiendom, derfra i rett linje østover til jernbanelinjen til det nordvestre hjørne av dr. Rafns eiendom Engskogen, videre langs denne eiendoms nordside til hovedveien, derfra i rett linje til en stikkrenne gjennom bygdeveien nedenfor Bø søndre, og videre i rett linje sydover til utgangspunktet.

7 febr. Lov om tilvirkning, innførsel og omset-
Nr. 1. ning m. v. av isopropyllalkohol m. v.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 4 februar 1930 sålydende:

§ 1. Kongen eller den han overdrar det til, kan gi forskrifter om tilvirkning, innførsel, omsetning og sending av isopropyllalkohol.

§ 2. Kongen eller den han overdrar det til, kan likeledes treffe bestemmelse om denaturering av isopropyllalkohol og om denaturering av de vesker eller stoffer, til hvis fremstilling isopropyllalkohol anvendes, og kan gi nærmere regler for gjennomførelsen herav.

§ 3. Etter Kongens bestemmelse kan også andre alkoholer enn isopropyllalkohol undergis bestemmelsene i denne lov og de forskrifter m. v., som utferdiges i henhold til denne lov.

§ 4. Med bøter eller fengsel op til 6 måneder straffes den som bryter noen med hjemmel av denne lov gitt bestemmelse, eller som medvirker til å bryte noen sådan bestemmelse.

§ 5. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 7 februar 1930.

HAAKON.

(L. S.).

O. Mjelde.

B. Rolsted,
kst.

Lov om endringer i fiskerilovene for 7 febr. Lofoten og for Nordland og Troms fylker. Nr. 2.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 4 februar 1930 sålydende:

I.

De nedenfor nevnte paragrafer i lov angående skrei-fiskeriene i Lofoten av 6 august 1897, jfr. tilleggslov av 19 juli 1912, skal herefter lyde så:

§ 8, 7. og 8. ledd.

Der velges 1 tilsynsmann for hver 10 garnfarkoster, 1 for hver 10 line-robåter, 1 for hver 10 maskin-linefarkoster uten fangstbåter, 1 for hver 25 fangstbåter (doryer), og 1 for hver 20 snøre båter, samt ved særskilt valg det halve antall varamenn.

Avstemningen skjer skriftlig eller muntlig, særskilt for hvert bruk (garnfarkoster, line-robåter, maskin-linefarkoster uten fangstbåter, linefarkoster med fangstbåter (doryer) og snøre båter).

§ 11, 1. ledd.

For hvert opsynsdistrikt med den i § 12 omhand- lede undtagelse blir der, innen 8 dager efter valget av tilsynsmenn, av disse efter forutgående tilsigelse fra op- synet å velge blandt fiskerne 4 menn, som skal danne et utvalg. Av disse 4 menn skal 2 være brukere av garn og 2 brukere av nattliner. Av sistnevnte 2 natt-linebrukere skal 1 være bruker av maskin-linefarkost med eller uten fangst- båter og 1 båt-linebruker, hvis antallet av tilsynsmenn for noe av disse bruk på valgtiden utgjør minst en fjerdedel av det samlede antall line-tilsynsmenn; ellers velges de 2 menn uten hensyn til hvilket slags natt-linebruk de driver. Hvis noen driver både garn og line, bestemmes hans stilling efter hovedbruket. Er der i et opsynsdistrikt på grunn av regelen i § 8 ikke valgt tilsynsmenn for garn- eller nattliner, velges de 4 menn uten hensyn til, hvilket bruk de driver.

§ 11, 3. ledd.

Når derom fremkommer andragende, velges av og blandt hovedsmennene på de anmeldte line-robåter samt av og blandt førerne på de anmeldte maskin-linefarkoster, men for øvrig efter samme regler som foran nevnt, 2 menn med varamenn, således at når disse sammentrer med de almindelige line-utvalgsmedlemmer, kommer dette særskilte utvalg — som vil ha å fastsette vedtekt som omhandlet i § 16,

- 7 febr. 2. ledd — til å bestå av 2 robåt-linebrukere og 2 brukere av
 Nr. 2. maskin-linefarkoster med eller uten fangstbåter. Er det almin-
 delige utvalgs 4 medlemmer valgt uten hensyn til hvilket
 bruk de driver (nærværende paragrafs 1. ledd, siste punk-
 tum), velges samtlige 4 medlemmer av det særskilte utvalg
 (2 robåt-linefiskere med varamenn og 2 brukere av maskin-
 linefarkoster med varamenn) på den her fastsatte måte. De
 valgte medlemmer av utvalgene er ombudsmenn. De be-
 klæder stillingen, så lenge opsynet er i virksomhet, og så lenge
 de opholder sig innen opsynsdistriktet og der driver fiske,
 og under næste års fiske fra opsynet er trådt i virk-
 somhet, og inntil nytt valg er avholdt. De plikter å under-
 rette formannen, hvis de fraflytter opsynsdistriktet under
 fisket.

§ 16 c, første punktum.

c. tiden for optagning eller utsetning av redskaper, hvor-
 til også håndsnører regnes, og det klokkeslett da det til de
 forskjellige tider skal være tillatt å begi sig på sjøen for å
 drive fiske eller utsette eller opta redskaper.

II.

§ 10 b, første punktum, i lov angående fiskerier i Nord-
 lands og Tromsø amter av 3 august 1897, jfr. tilleggslov av
 3 juli 1914, skal herefter lyde så:

b. tiden for optagning eller utsetning av redskaper,
 hvortil også håndsnører regnes, og det klokkeslett da det til
 de forskjellige tider skal være tillatt å begi sig på sjøen for
 å drive fiske eller utsette eller opta redskaper.

III.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
 og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 7 februar 1930.

HAAKON.

(L. S.).

O. Mjelde.

B. Rolsted,
 kst.

7 febr. Kongelig resolusjon.

I. I henhold til § 1 i lov om naturfredning av 25 juli
 1910, jfr. lov av 14 juli 1916, skal «Dreyerstubben»
 og et mål skog rundt denne i Åsnes herred, Hed-
 mark fylke, være fredet mot beskadigelse eller ødeleg-
 gelse av ethvert slags.

II. Fredningsvedtaket blir å kunngjøre ved opslag på
 fredningsstedet.

Kongeleg resolusjon.

7 febr.

I. I samhøve med § 1 i lov um naturfreding frå 25 juli 1910, jfr. lov frå 14 juli 1916, skal etternemnde tre i Hordaland fylke vera freda mot skade eller øydeleggjing av alle slag:

1. Ei kjempeeik på garden Berge grnr. 46, brnr. 1 i Jondal herad.
2. Ein stor hagtorn på garden Hekland grnr. 4, brnr. 1 i Bruvik herad.
3. Ein stor einer på garden Nesthus grnr. 26, brnr. 2 i Kvam herad.
4. Tri kjempestore hatlar, Nautaneshatlen, og Øykjahaghatlane på garden Åkra, grnr. 16 brnr. 2 i Varaldsøy herad.
5. Ein kjempestor barlind på garden Tveit grnr. 23, brnr. 4 i Varaldsøy herad.
6. Tvo kjempestore barlindar på garden Tveit grnr. 23, brnr. 1 i Varaldsøy herad.

II. Fredingsvedtaki skal kunngjerast med oppslag på fredingsstadene.

Kongelig resolusjon.

7 febr.

I medhold av lov angående jakt og fangst av 20 mai 1899 § 44 bestemmes at tiur, røi og årfugl skal være fredet det hele år i herredene Værøy, Røst, Moskenes, Flakstad, Borge, Valberg, Buksnes, Hol, Gimøy og Vågan, Hadsel, Bø, Sortland, Øksnes, Langenes, Bjørnskin, Dverberg og Andenes og i den del av Lødingen og Tjeldsund herreder som ligger på Hindøy og Tjeldøy, samt i herredene Vik, Brønnøy, Vega, Vevelstad, Tjøtta, Leirfjord, Hemnes, Nesna, Dønnes, Herøy, Nordvik, Lurøy, Træna, Rødøy og Meløy, Nordland fylke.

Denne bestemmelse gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1932.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

7 febr.

I henhold til § 3 i bygningsloven av 22 februar 1924 stadfestes som gjeldende inntil videre de av Stamnes herrestyre i møte den 12 november 1929 vedtatte bygningsvedtekter for Sandnessjøen i Nordland fylke med en del endringer, hvorefter vedtektene får sådan ordlyd:

Vedtekt nr. 1.

Grensene for Sandnessjøens byggebelte forblir inntil videre som fastsatt ved kongelig resolusjon av 14 mai 1918.

Vedtekt nr. 2. (Til § 26 h.)

Som regel må ingen bygning gis mer enn 2 etasjer for-

7 febr. uten kjeller og loft. Undtagelser fra denne regel kan i særlige tilfelle tillates av bygningsrådet, dog må der ikke tillates innredet beboelsesrum eller arbeidsrum i større utstrekning enn i bygningslovens § 74 omhandlet for murbygningers vedkommende. For trebygninger kommer bestemmelsene i bygningslovens § 114 og vedtekt nr. 11 til anvendelse.

Vedtekt nr. 3. (Til § 26 i.)

Ingen tomt for boligbygning må bebygges med mer enn $\frac{3}{4}$ av arealet innenfor den regulerte byggelinje.

Vedtekt nr. 4. (Til § 47.)

a. Grunneierens plikt til å refundere kommunen dens utlegg til erhvervelse av grunn til gate skal gjelde inntil det maksimum og på sådan måte som foreskrevet i lovens § 47.

b. Er der ydet refusjon til kommunen for gategrunn til en mindre bredde, og gaten senere besluttet utvidet til en større bredde, plikter grunneieren også å refundere kommunen dens utlegg til den ytterligere grunnerhvervelse inntil det maksimum og på sådan måte som foreskrevet i lovens § 47.

Vedtekt nr. 5. (Til § 57.)

Sandnessjøens byggeområde fritas inntil videre for den i bygningslovens § 57 påbudte tvungne opmåling og kartlegging av tomter og grunner.

Vedtekt nr. 6. (Til § 61.)

I henhold til lovens § 61 bestemmes at ingen grunn må bebygges med bygning bestemt til varig opphold for mennesker, og ingen eldre bygning må innredes og tas i bruk til dette øiemed (jfr. §§ 104 og 105) uten at der til enhver tid er tilfredsstillende adgang til godt og tilstrekkelig drikkevann. Ethvert tvistepunkt dessangående avgjøres av helserådet. Det samme gjelder både ved nye og eldre bygninger som tas i bruk til opphold for dyr.

Vedtekt nr. 7. (Til § 62.)

Ethvert grunnstykke som utenfor regulert strøk bebygges med bygning bestemt til varig opphold for mennesker, eller hvor eldre bygning innredes til dette øiemed (jfr. §§ 104 og 105) må ha eller skaffes sådan adkomst som omhandlet i lovens § 62.

Vedtekt nr. 8. (Til § 94.)

1. Heisesjakter som inne i bygninger forbinder flere over hinannen liggende adskilte etasjer, må som regel ikke anbringes i nærheten av ildsteder og i rum med ildsfarlige bedrifter, og må ha ildfaste vegger, der kun er forsynt

med de fornødne dør- og lysåpninger. Inne i disse sjakter er det kun tillatt å anbringe de til heisen hørende deler som heisestol, føringer og bevegelsesinnretninger (som taug, kjettinger, motveker, driveylinder etc.). Til lagerrum eller til opbevaring av gjenstander må rummet ved siden av heisebanen ikke benyttes. 7 febr.

2. Materiale og tykkelse for de ildfaste sjaktvegger skal utføres overensstemmende med bygningskontrollens fordringer.

3. Sjaktene må ha jevne og glatte vegger, så vidt mulig fri for fremspring og fordypninger, og de må i den øvre ende være ildfast avdekket eller føres 0,20 m. over takflaten. Munner sjakten ut i gårds plass eller i det fri, er avdekning med ikke brennbart materiale tilstrekkelig.

4. Fra bestemmelser om ildfaste sjaktvegger er undtatt:

a. Heiser som er anordnet i trappehus eller forbinder over hinannen liggende gallerier, plattformer eller lignende.

b. Heiser som kun forbinder to over hinannen liggende etasjer, og som er således innrettet at de enten ved hjelp av stolen eller ved automatiske lemmer både i øverste og nederste stilling helt lukker gulfåpningen.

c. Småheiser, hvorved forstås heiser som ikke kan betredes og som i privathus kun forbinder to over hinannen liggende etasjer.

5. Gjennembrytning av gulfv utenfor heisesjakten eller heisebanen for motveker eller lignende er kun tillatt når der mellom de enkelte gjennembrytninger anbringes ildfaste mantler i hele etasjehøiden.

Ved gjennembrytninger av gulfv av styreinnretning utenfor heisesjakten, må styretauget eller stangen anbringes i tettsluttende hylse i gulfvet.

6. Lysåpninger i sjaktvegger skal være forsynt med vinduer, som ikke kan åpnes inn mot sjakten. De må heller ikke kunne åpnes av uvedkommende.

7. Lysåpninger som ikke vender ut i det fri, skal være forsynt med minst 10 mm. tykt ildfast glass i ildsikker innfatning.

8. a. Heiser ved hvilke sjakt ikke fordres, skal på annen betryggende måte innhegnes, så mennesker ikke kan komme til skade.

b. Sådanne innhegning skal være av minst 2 m. høide, og undtagen for de i punkt 4 c nevnte småheiser, av ikke brennbart materiale. Består den av gitter, ståltrådnnett eller lignende, må dette ikke ha større maskevidde

7 febr.

enn 1 cm.² medmindre avstanden mellem gitter og heisestol respektive motvekt er så stor, at større åpninger kan tilstedes.

9. a. Enhver inngangs- eller inntaksåpning i sjaktvegg eller innhegning skal være forsynt med dør der ikke kan slå inn i heisebanen.
- b. Såfremt heisestol ikke befinner sig foran døråpningen, må døren ikke kunne åpnes utenfra uten anvendelse av spesiell nøkkel eller lignende.
- c. Døren må være selvlukkende såfremt den ikke står i sådant avhengighetsforhold til heisestolen at ingen fare er å befrykte.
- d. Bestemmelsene i punktene b og c gjelder ikke dør for inntaksåpning som ligger minst 80 cm. over gulvet.

10. Dører i sjakter hvor ildfaste vegger fordres, skal være ildfaste enten av tre med tett jernbelegg på begge sider, eller av annen godkjent ildfast konstruksjon. Vender dørene ut i det fri, gjelder denne bestemmelse ikke.

11. Hvor der fordres en nøiaktig samvirken mellem låsdelene på karm og dør (til eks. ved lås med elektriske dørkontakter), skal karmene være av tilstrekkelig solid jern. Vedtekt nr. 9. (Til § 97, annet avsnitt.)

a. Snefangere skal, hvor det ifølge bygningsrådets skjønn anses nødvendig, anbringes på tak i den utstrekning og av sådanne materialer og konstruksjon som bygningsrådet godkjenner (jfr. § 97, 2).

b. Stiger av ildfast materiale for brandvesenet skal, hvor det ifølge bygningsrådets skjønn anses nødvendig, anbringes på tak i den utstrekning og av sådanne materialer og konstruksjon som bygningsrådet godkjenner (jfr. § 97, 2).

Vedtekt nr. 10. (Til § 98.)

Enhver bygning skal forsynes med tak- og avløpsrenner som så vidt mulig tilknyttes bygningens kloakk.

Vedtekt nr. 11. (Til § 114.)

Trebygninger må ikke opføres med større grunnflate enn 150 m.².

Vedtekt nr. 12. (Til § 137, første avsnitt.)

Ethvert byggeforetagende skal foreståes av en av bygningsrådet godkjent fagmann under sådant ansvar og på sådan måte som foreskrevet i bygningslovens § 137.

Vedtekt nr. 13. (Til § 144.)

§ 1. For tilsyn med byggearbeidets utførelse og medde-

lelse av den fornødne attest erlegges for nye bygninger for 7 febr. 1 etasjes høide med bebygget grunnflate av inntil

25 m ² .		kr.	10,00
60 »		»	20,00
100 »		»	40,00
150 »		»	50,00
200 »		»	60,00

og derover for hver 100 m.² et tillegg av kr. 20,00 altså for

300 m. ²		kr.	80,00
400 »		»	100,00
500 »		»	120,00

For hver følgende etasje tillegges en halvdel av hvad der er bestemt for en etasje.

§ 2. Ved påbygning og underbygning beregnes kun for den eller de etasjer der tilføies, og er der kun del av etasje, betales efter dennes flateinnhold. Denne beregningsmåte følges også for kvistværelser i nye huser.

§ 3. For lukkede og åpne skur beregnes $\frac{1}{4}$ av de i § 2 ansatte gebyrer.

§ 4. For tilsyn med og opførelse av røppipe eller kanal i eldre bygning erlegges kr. 10,00.

For tilsyn med enhver bakerovn, varmeapparat og dampkjel i så vel gammel som ny bygning erlegges kr. 10,00. Gebyrene beregnes av bygningsrådet og påføres vedkommende attest eller dokument. De innfordres av herredskassereren efter opgave av bygningsrådet.

Vedtekt nr. 14. (Til § 146.)

Helserådet kan for alle tomter, også sådanne som ikke er eller aktes bebygget, påby foranstaltninger for avledning av grunn-, over- og spillvann hvor som helst og på sådan måte som det finner nødvendig. (Jfr. § 146.)

Vedtekt nr. 15.

Følgende tidligere beslutninger opheves:

1. De ved kongelig resolusjon av 10 mars 1922 approberte byggeforskrifter.
2. Det av departementet under 8 april 1921 godkjente betalingsregulativ for bygningstilsyn m. v.
3. Den i tillegggsbestemmelser, approbert 17 mars 1925, inn-tatte bestemmelse om murbygningers høide.
4. Kongelig resolusjon av 16 juni 1911 om varamenn for bygningskommisjonens medlemmer.

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard.